ISSN 1725-5244

Uradni list Evropske unije

C 160

Slovenska izdaja

Zvezek 54

28. maj 2011

Informacije in objave

Obvestilo št. | Vsebina | Stran

IV *Informacije*

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

Sodišče Evropske unije

2011/C 160/01 Pojasnilo o predlogih nacionalnih sodišč za začetek postopka predhodnega odločanja 1

2011/C 160/02 Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije* UL C 152, 21.5.2011 6

V *Objave*

SODNI POSTOPKI

Sodišče

2011/C 160/03 Zadeva C-20/09: Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki (Neizpolnitev obveznosti države — Dopustnost tožbe — Prosti pretok kapitala — Člen 56 ES — Člen 40 Sporazuma EGP — Obveznice javnega dolga — Ugodnejše davčno obravnavanje — Utemeljitev — Boj proti davčni utaji — Boj proti davčnemu izogibanju) 7

SL

Cena:
3 EUR

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 160/04	Zadeva C-291/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Brussel – Belgija) – Francesco Guarnieri & Cie proti Vandevelde Eddy VOF (Prosti pretok blaga — Člen 34 PDEU — Cautio judicatum solvi — Družba monaškega prava — Člen 18, prvi odstavek, PDEU)	7
2011/C 160/05	Zadeva C-402/09: Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Sibiu – Romunija) – Ioan Tatu proti Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului (Notranji davki — Člen 110 PDEU — Okoljska dajatev za onesnaževanje, ki se plačuje pri prvi registraciji motornih vozil — Nevtralnost dajatve za uvožena rabljena motorna vozila in enakovrstna vozila, ki so že na nacionalnem trgu)	8
2011/C 160/06	Zadeva C-405/09: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Republiki Finski (Neizpolnitev obveznosti države — Lastna sredstva Unije — Postopek za izterjavo uvoznih ali izvoznih dajatev — Zamuda pri določitvi lastnih sredstev, ki se nanašajo na te dajatve)	8
2011/C 160/07	Zadeva C-153/10: Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV (Uredba (EGS) št. 2913/92 — Carinski zakonik Skupnosti — Členi 12(2) in (5), 217(1) in 243 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Določbe o izvajanju Uredbe (EGS) št. 2913/92 — Člena 10 in 11 — Uvrstitev blaga — Zavezujoča tarifna informacija — Uveljavljanje s strani gospodarskega subjekta, ki ni imetnik, za enako blago — Navodila nacionalne carinske uprave — Legitimno pričakovanje)	9
2011/C 160/08	Zadeva C-305/10: Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg (Neizpolnitev obveznosti države — Železniški promet — Direktiva 2005/47/ES — Pogoji uporabe za mobilne delavce, ki opravljajo interoperabilne čezmejne storitve v železniškem sektorju — Sporazum sektorskih socialnih partnerjev na evropski ravni — Opustitev prenosa v predpisanem roku)	9
2011/C 160/09	Zadeva C-431/10: Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Irski (Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/85/ES — Pravica do azila — Postopek za priznanje ali odvzem statusa begunca — Minimalni standardi — Nepopoln prenos v predpisanem roku t)	10
2011/C 160/10	Zadeva C-106/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 3. marca 2011 – M. J. Bakker proti Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 160/11	Zadeva C-109/11: Tožba, vložena 3. marca 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki	11
2011/C 160/12	Zadeva C-110/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 4. marca 2011 – Minister van Financiën proti G. in 't Veld	11

SL

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 160/13	Zadeva C-122/11: Tožba, vložena 8. marca 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	12
2011/C 160/14	Zadeva C-145/11: Tožba, vložena 25. marca 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki	12
2011/C 160/15	Zadeva C-146/11: Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. marca 2011 vložilo Riigikohus (Republika Estonija) – AS Pimix (v likvidaciji) proti Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus in ministrstvu za kmetijstvo (Põllumajandusministeerium)	13
2011/C 160/16	Zadeva C-150/11: Tožba, vložena 28. marca 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji	13

Splošno sodišče

2011/C 160/17	Zadeva T-167/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Far Eastern New Century proti Svetu (Damping — Uvozi polietilena tereftalata s poreklom iz Tajvana — Določitev stopnje dampinga — Asimetrična metoda izračuna — Vzorec izvoznih cen, ki se razlikuje od kupca do kupca in po različnih obdobjih — Stopnja dampinga, katere dejanskega obsega simetrične metode izračuna ne morejo odražati — Obveznost obrazložitve)	15
2011/C 160/18	Zadeva T-461/07: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Visa Europe in Visa International Service proti Komisiji (Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg storitev v zvezi s pridobivanjem transakcij s plačilnimi karticami ali karticami z odloženim plačilom — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev konkurence — Potencialni konkurent — Globe — Olajševalne okoliščine — Razumni rok — Pravna varnost — Pravica do obrambe)	15
2011/C 160/19	Zadeva T-465/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 15. aprila 2011 – Češka republika proti Komisiji (Program PHARE — „Obnovljiva sredstva“, ki jih je prejela Češka republika — Povračilo plačanih zneskov — Odločba Komisije o povračilu s pobotom — Zakonska podlaga — Različni pravni redi — Pojem resnične in zapadle terjatve — Obveznost obrazložitve)	16
2011/C 160/20	Zadeva T-466/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Lancôme proti UUNT Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ACNO FOCUS — Prejšnja nacionalna besedna znamka FOCUS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009))	16
2011/C 160/21	Zadeva T-576/08: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Nemčija proti Komisiji (Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Razdeljevanje hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam — Uredba (ES) št. 983/2008 — Načrt za dodeljevanje sredstev državam članicam za proračunsko leto 2009 za program razdeljevanja — Zbiranje na trgu — Ničnostna tožba)	16

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 160/22	Zadeva T-70/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Nizozemska proti Komisiji (FEDER — Enotni programski dokument za regijo Groningen-Drenthe — Odločba o znižanju finančne pomoči in o naložitvi delnega vračila plačanih zneskov — Obveznost obrazložitve — Člen 23(1) in 24(1) in (2) Uredbe (EGS) št. 4253/88)	17
2011/C 160/23	Zadeva T-98/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Tubesca proti UUNT – Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A. — Prejšnja nacionalna besedna in prejšnja mednarodna figurativna znamka TUBESCA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))	17
2011/C 160/24	Zadeva T-202/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Deichmann proti UUNT (upodobitev traku v obliki kota s prekinjenima črtama) (Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska skupnost — Figurativna znamka, ki upodablja trak v obliki kota s prekinjenima črtama — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))	18
2011/C 160/25	Zadeva T-209/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Alder Capital proti UUNT – Gimv Nederland (ALDER CAPITAL) („Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti ALDER CAPITAL — Prejšnji besedni znamki Beneluksa Halder in Halder Investments — Prejšnja besedna mednarodna znamka Halder — Absolutni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) in člen 52(1)(a) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Resna uporaba znamke — Člen 15 Uredbe št. 40/94 (postal člen 15 Uredbe št. 207/2009)“)	18
2011/C 160/26	Zadeva T-228/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – United States Polo Association proti UUNT – Textiles CMG (U.S. POLO ASSN.) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti U.S. POLO ASSN. — Prejšnja besedna znamka Skupnosti in prejšnja besedna nacionalna znamka POLO-POLO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	19
2011/C 160/27	Zadeva T-262/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Safariland proti UUNT – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Izvršitev sodbe o razveljavitvi odločbe odborov za pritožbe UUNT s strani UUNT — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Členi 63(2), 65(6), 75 in 76 Uredbe št. 207/2009)	19
2011/C 160/28	Združeni zadevi T-310/09 in T-383/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. aprila 2011 – Fuller & Thaler Asset Management proti UUNT (BEHAVIOURAL INDEXING in BEHAVIOURAL INDEX) (Znamka Skupnosti — Prijavi besednih znamk Skupnosti BEHAVIOURAL INDEXING in BEHAVIOURAL INDEX — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)	19

SL

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 160/29	Zadeva T-345/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida proti UUNT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PUERTA DE LABASTIDA — Prejšnja nacionalna besedna znamka CASTILLO DE LABASTIDA — Prejšnje besedne znamke Skupnosti CASTILLO LABASTIDA — Relativni razlog za zavrnitev — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009)	20
2011/C 160/30	Zadeva T-358/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Sociedad Agricola Requingua proti UUNT – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti TORO DE PIEDRA — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti D. ORIGEN TORO — Relativni zavrnitveni razlog — Verjetnost zmede — Podobnost med znakoma — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št 207/2009 — Pravica do izjave — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)	20
2011/C 160/31	Zadeva T-433/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – TTNB proti UUNT – March Juan (Tila March) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Tila March — Prejšnja figurativna nacionalna znamka CARMEN MARCH — Relativni zavrnitveni razlog — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	21
2011/C 160/32	Zadeva T-523/09: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Smart Technologies proti UUNT (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	21
2011/C 160/33	Zadeva T-28/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 12. aprila 2011 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC PAYMENT) (Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti EURO AUTOMATIC PAYMENT — Relativni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe(ES) št. 207/2009)	21
2011/C 160/34	Zadeva T-159/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Air France proti UUNT (prikaz paralelograma) (Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti v obliki paralelograma — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009)	22
2011/C 160/35	Zadeva T-179/10: Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Zitro IP proti UUNT – Show Ball Informática (BINGO SHOWALL) (Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti BINGO SHOWALL — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti SHOW BALL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)	22
2011/C 160/36	Zadeva T-457/09 R: Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 18. marca 2011 – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji (Začasna odredba — Odobritev državne pomoči za prestrukturiranje banke — Opustitev panoge kot nadomestilo — Nujnost — Tehtanje interesov)	22

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Obvestilo št.	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2011/C 160/37	Zadeva T-191/11: Tožba, vložena 25. marca 2011 – Automobili Lamborghini proti UUNT – Miura Martínez (Miura)	23
2011/C 160/38	Zadeva T-200/11: Tožba, vložena 1. aprila 2011 – El-Materi proti Svetu	23
2011/C 160/39	Zadeva T-201/11: Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Si.mobil proti Komisiji	24
2011/C 160/40	Zadeva T-202/11: Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Aeroporia Aigaiou Aeroporiki in Marfin Investment Group Symmetochon proti Komisiji	25
2011/C 160/41	Zadeva T-204/11: Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Španija proti Komisiji	26
	Sodišče za uslužbence Evropske unije	
2011/C 160/42	Zadeva F-104/09: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 24. marca 2011 – Canga Fano proti Svetu (Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2009 — Odločba o nenapredovanju — Primerjalna ocena uspešnosti — Očitna napaka pri presoji — Ničnostna tožba — Odškodninska tožba)	28
2011/C 160/43	Zadeva F-38/10: Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 13. aprila 2011 – Vakalis proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnina — Prenos v Grčiji pridobljenih pokojninskih pravic v pokojninski sistem uradnikov Unije — Izračun pravic — Ugovor nezakonitosti SDI členov 11 in 12 priloge VIII Statuta — Načelo enakosti obravnavanja — Načelo nevtralnosti eura)	28
2011/C 160/44	Zadeva F-45/10: Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 4. aprila 2011 – AO proti Komisiji (Javni uslužbenci — Uradniki — Disciplinska sankcija — Odstavitev — Člen 35(1)(d) in (2)(a) Poslovnika — Delno nedopustna in delno očitno neutemeljena tožba)	28
2011/C 160/45	Zadeva F-23/07 RENV-RX: Sklep Sodišča za uslužbence z dne 31. marca 2011 – M proti Evropski agenciji za zdravila (EMEA)	29

SL

IV

(Informacije)

INFORMACIJE INSTITUCIJ, ORGANOV, URADOV IN AGENCIJ EVROPSKE UNIJE

SODIŠČE EVROPSKE UNIJE

Potem ko je bila dodana nova točka 25 in spremenjena točka 40, to besedilo nadomesti pojasnilo, objavljeno v UL C 297 z dne 5. decembra 2009, str. 1.

POJASNILO

o predlogih nacionalnih sodišč za začetek postopka predhodnega odločanja

(2011/C 160/01)

I – **Splošne določbe**

1. Sistem predhodnega odločanja je temeljni mehanizem prava Evropske unije, njegov namen je dati nacionalnim sodiščem na razpolago sredstvo za zagotavljanje enotne razlage in uporabe tega prava v vseh državah članicah.

2. Sodišče Evropske unije je pristojno za odločanje o predhodnih vprašanjih glede razlage prava Evropske unije in glede veljavnosti aktov institucij, organov, uradov ali agencij Unije. To splošno pristojnost ima na podlagi člena 19(3)(b) Pogodbe o Evropski uniji (ULEU 2008, C 115, str. 13, v nadaljevanju: PEU) in člena 267 Pogodbe o delovanju Evropske unije (ULEU 2008, C 115, str. 47, v nadaljevanju: PDEU).

3. V skladu s členom 256(3) PDEU je Splošno sodišče pristojno za obravnavanje vprašanj, predloženih v predhodno odločanje v skladu s členom 267, na posebnih področjih, določenih s statutom. Sodišče ostaja izključno pristojno za predhodno odločanje, ker glede tega statut ni bil spremenjen.

4. Člen 267 PDEU daje Sodišču splošno pristojnost, vendar so v različnih določbah izjeme in omejitve te pristojnosti. Zlasti to velja za člena 275 in 276 PDEU, kot tudi za člen 10 Protokola (št. 36) o prehodnih določbah Lizbonske pogodbe (ULEU 2008, C 115, str. 322).

5. Ker postopek predhodnega odločanja temelji na sodelovanju med Sodiščem in nacionalnimi sodišči, se zdi primerno, da se za zagotovitev njegove učinkovitosti nacionalnim sodiščem posredujejo nekatera pojasnila.

6. Ta praktična pojasnila, ki nikakor niso pravno zavezujoča, so namenjena usmerjanju nacionalnih sodišč glede primernosti vložitve predloga za predhodno odločanje in, glede na okoliščine primera, pomoči pri oblikovanju in predložitvi vprašanj, predloženih Sodišču.

Vloga Sodišča v postopku predhodnega odločanja

7. V postopku predhodnega odločanja je naloga Sodišča, da poda razlago prava Unije ali da odloči o njegovi veljavnosti, tega prava pa ne uporabi za dejansko stanje v postopku v glavni stvari, ker je to naloga nacionalnega sodišča. Sodišče ni pristojno niti za odločanje o spornih dejanskih vprašanjih v postopku v glavni stvari niti za razsojanje med razhajajočimi se mnenji glede razlage ali uporabe pravil nacionalnega prava.

8. Sodišče odloči o razlagi ali veljavnosti prava Unije, pri čemer si prizadeva dati koristen odgovor za rešitev spora, vendar pa je predložitveno sodišče pristojno za to, da ugotovi, kakšne posledice naj ima odločitev, in glede na okoliščine primera za to, da odkloni uporabo zadevnega nacionalnega pravila.

Odločitev o predložitvi vprašanja Sodišču

Avtor vprašanja

9. V okviru člena 267 PDEU lahko katero koli sodišče države članice, ki odloča v postopku, ki se konča s sodno odločbo, načeloma naslovi na Sodišče vprašanje za predhodno odločanje ([1]). Pojem sodišča Sodišče razlaga kot avtonomen pojem prava Unije.

10. Nacionalno sodišče samo odloči, ali bo predložilo Sodišču vprašanje za predhodno odločanje, ne glede na zahteve strank v glavni stvari glede tega.

Predlog za predhodno odločanje glede razlage

11. Katero koli sodišče lahko Sodišču postavi vprašanja o razlagi pravila prava Unije, če meni, da je to potrebno za rešitev spora, ki mu je bil predložen v odločanje.

12. Vendar pa sodišča, zoper odločitve katerih po nacionalnem pravu ni pravnega sredstva, **načeloma morajo** predložiti tako vprašanje Sodišču, razen če na zadevnem področju že obstaja sodna praksa (in morebitni novi elementi ne vzbujajo resničnega dvoma glede možnosti uporabe sodne prakse) ali če je jasno razvidna pravilna razlaga zadevnega pravnega pravila.

13. Tako sodišče, zoper odločbe katerega je mogoče vložiti pravno sredstvo, lahko – zlasti če presodi, da je sodna praksa Sodišča dovolj jasna – samo odloči o pravilni razlagi prava Unije in ga uporabi za dejansko stanje, ki ga samo ugotovi. Vendar se lahko izkaže, da je predlog za predhodno odločanje zlasti koristen v ustrezni fazi postopka, kadar gre za vprašanje nove razlage, ki je splošnega pomena za enotno uporabo prava Unije v vseh državah članicah, ali kadar se zdi, da obstoječe sodne prakse ni mogoče uporabiti za novo dejansko stanje.

14. Naloga nacionalnega sodišča je pojasniti, zakaj je zahtevana razlaga potrebna za sprejetje njegove sodbe.

Predlog za predhodno odločanje glede veljavnosti

15. Nacionalna sodišča sicer lahko zavrnejo pred njimi uveljavljane razloge neveljavnosti, vendar lahko le Sodišče razglasi neveljavnost akta institucije, organa, urada ali agencije Unije.

16. Katero koli nacionalno sodišče torej **mora** predložiti vprašanje Sodišču, če dvomi o veljavnosti takega akta, pri čemer navede, zakaj meni, da ni veljaven.

([1]) V skladu z odstavki od 1 do 3 člena 10 Protokola št. 36 se pristojnosti Sodišča glede aktov, ki so bili sprejeti na podlagi naslova VI PEU na področju policijskega sodelovanja in pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah pred začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe (UL 2007, C 306, str. 1) in kasneje niso bili spremenjeni, ne spremenijo pet let od začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe (1. december 2009). V tem obdobju lahko predhodno vprašanje glede takih aktov postavijo le sodišča držav članic, ki so sprejele pristojnost Sodišča, pri čemer vsaka država odloči, ali imajo pravico do predložitve Sodišču vsa sodišča ali le tista, ki odločajo na zadnji stopnji.

17. Če nacionalno sodišče resno dvomi o veljavnosti akta institucije, organa, urada ali agencije Unije, na katerem temelji nacionalni akt, lahko izjemoma začasno zadrži njegovo izvajanje ali sprejme kakšen drugi začasni ukrep. V tem primeru nacionalno sodišče mora predložiti vprašanje glede veljavnosti akta Skupnosti Sodišču in navesti, zakaj meni, da ni veljaven.

Čas predložitve vprašanja za predhodno odločanje

18. Nacionalno sodišče lahko naslovi na Sodišče vprašanje za predhodno odločanje takoj, ko ugotovi, da je za odločitev v zadevi treba odločiti o vprašanju ali vprašanjih glede razlage ali veljavnosti; nacionalno sodišče lahko samo najbolje presodi, v kateri fazi postopka je tako vprašanje primerno predložiti.

19. Vseeno pa je zaželeno, da se predlog za sprejetje predhodne odločbe sprejme šele v tisti fazi postopka, ko je nacionalno sodišče že lahko opredelilo dejanski in pravni okvir problema, da bi Sodišče imelo na voljo vse elemente, potrebne za presojo, glede na okoliščine primera, ali se pravo Unije uporablja za spor v glavni stvari. Za učinkovit potek postopka se prav tako lahko izkaže koristno, da se predlog vloži šele po kontradiktorni obravnavi.

Oblika predloga za predhodno odločanje

20. Vrsta odločbe, s katero nacionalno sodišče predloži vprašanje za predhodno odločanje Sodišču, je odvisna od nacionalnih postopkovnih pravil. Vendar je treba upoštevati, da je ta dokument podlaga za postopek, ki poteka pred Sodiščem in da mora slednje imeti na razpolago elemente, ki mu omogočajo, da da nacionalnemu sodišču koristen odgovor. Poleg tega se zainteresiranim, ki imajo pravico posredovati stališča pred Sodiščem – tj. države članice in institucije –, vroči samo predlog za sprejetje predhodne odločbe in njen prevod.

21. Ker je treba predlog prevesti, naj bo napisan preprosto, jasno in natančno, brez odvečnih elementov.

22. Pogosto približno deset strani zadostuje za ustrezno predstavitev okvira predloga za predhodno odločanje. Čeprav strnjeno napisan, mora predlog za sprejetje predhodne odločbe vseeno biti dovolj popoln in vsebovati vse relevantne podatke, tako da omogoča Sodišču kot tudi zainteresiranim, ki imajo pravico posredovati stališča, da lahko dobro razumejo dejanski okvir in predpise v zadevi v glavni stvari. Zlasti mora predlog za sprejetje predhodne odločbe:

— obsegati kratek povzetek vsebine spora, relevantnih dejstev, kot so bila ugotovljena, ali vsaj pojasniti, na kakšne dejanske primere se vprašanje za predhodno odločanje nanaša;

— navesti besedila nacionalnih določb, ki naj bi se uporabile, in opredeliti, odvisno od okoliščin primera, relevantno nacionalno sodno prakso, pri čemer je treba vsakokrat navesti natančne reference (na primer, stran v uradnem listu ali določeni zbirki; morebiti referenca na internetu);

— čim natančneje opredeliti določbe Unije, ki so v konkretnem primeru relevantne;

— navesti razloge, ki so predložitveno sodišče pripeljali do vprašanja glede razlage ali veljavnosti določenih določb Unije, in ugotovljeno vez med temi določbami in nacionalno zakonodajo, ki velja v sporu v glavni stvari;

— obsegati, glede na okoliščine primera, povzetek bistvenih relevantnih trditev strank v postopku v glavni stvari.

Da bi olajšali branje predloga in sklicevanje nanj, je koristno, da se različne točke ali odstavki predloga za sprejetje predhodne odločbe oštevilčijo.

23. Končno, predložitveno sodišče lahko strnjeno navede stališče glede odgovorov na vprašanja, postavljena v okviru predhodnega odločanja, če presodi, da je to sposobno storiti.

24. Samo vprašanje ali vprašanja za predhodno odločanje morajo biti v posebnem, jasno označenem delu predloga, po navadi na njegovem začetku ali koncu. Biti morajo razumljiva, ne da bi se sklicevala na obrazložitev predloga, ki pa bo vendarle nudila sobesedilo za ustrezno presojo.

25. Sodišče v okviru postopka predhodnega odločanja načeloma povzame podatke iz predložitvene odločbe, vključno z osebnimi podatki. Predložitveno sodišče je torej pristojno, da v predlogu za sprejetje predhodne odločbe eno ali več oseb, ki jih zadeva spor o glavni stvari, obravnava kot anonimne, če meni, da je to potrebno.

Učinki predloga za predhodno odločanje na nacionalni postopek

26. Predložitev vprašanja za predhodno odločanje prekine potek nacionalnega postopka do odločitve Sodišča.

27. Vendar nacionalno sodišče ostane pristojno za sprejetje začasnih ukrepov, zlasti v okviru predloga glede veljavnosti (glej točko 17 zgoraj).

Stroški in brezplačna pravna pomoč

28. Postopek predhodnega odločanja pred Sodiščem je brezplačen in to ne odloča o stroških strank v postopku v glavni stvari; za odločitev o tem je pristojno nacionalno sodišče.

29. Če ena izmed strank nima zadostnih sredstev in če to nacionalna pravila dopuščajo, ji lahko predložitveno sodišče dodeli brezplačno pravno pomoč za pokritje stroškov, zlasti stroškov za zastopanje, ki jih ima pred Sodiščem. Slednje lahko tudi samo dodeli tako brezplačno pravno pomoč, če zadevna stranka do nje ni upravičena že na nacionalni ravni ali če ta pomoč ne krije ali le delno krije Sodišču priglašene stroške.

Izmenjave med nacionalnim sodiščem in Sodiščem

30. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in potrebne listine (zlasti, glede na okoliščine primera, spis v zadevi, morebiti njegov prepis) mora nacionalno sodišče poslati s priporočeno pošto neposredno Sodišču (pošto je treba nasloviti na „Sodno tajništvo Sodišča, L-2925 Luxembourg“, tel. +352 4303-1).

31. Sodno tajništvo Sodišča bo vse do razglasitve odločbe v stiku z nacionalnim sodiščem in mu bo posredovalo prepise vlog.

32. Sodišče odločbo pošlje predložitvenemu sodišču. Zaželeno je, da nacionalno sodišče Sodišče obvesti o tem, kako je uporabilo njegovo odločbo v sporu v glavni stvari, in mu po možnosti pošlje svojo končno odločbo.

II – **Nujni postopek predhodnega odločanja**

33. Ta del pojasnila vsebuje praktične navedbe glede nujnega postopka predhodnega odločanja za obravnavanje predlogov za sprejetje predhodnih odločb, ki se nanašajo na območje svobode, varnosti in pravice. Ta postopek urejata člen 23a Protokola (št. 3) o Statutu Sodišča Evropske unije (ULEU 2008, C 115, str. 210) in člen 104b Poslovnika Sodišča. Možnost zahtevati uporabo tega postopka tako obstaja poleg možnosti zahtevati izvedbo hitrega postopka pod pogoji iz člena 23a navedenega protokola in člena 104a Poslovnika.

Pogoji za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

34. Nujni postopek predhodnega odločanja se lahko uporabi samo za področja iz naslova IV tretjega dela PDEU glede območja svobode, varnosti in pravic.

35. O uporabi tega postopka odloči Sodišče. Načeloma Sodišče o tem odloči le na obrazložen predlog predložitvenega sodišča. Izjemoma lahko Sodišče po uradni dolžnosti odloči, da se o predlogu za sprejetje predhodne odločbe odloči v nujnem postopku predhodnega odločanja, kadar meni, da je to nujno.

36. Nujni postopek predhodnega odločanja poenostavlja različne stopnje postopka pred Sodiščem, hkrati pa je tako za Sodišče kot za stranke in druge udeležence v postopku, zlasti za države članice, zelo zahteven.

37. Zato ga je mogoče predlagati le takrat, kadar je nesporno nujno, da Sodišče o predlogu za sprejetje predhodne odločbe odloči brez odlašanja. Na tem mestu takih primerov ni mogoče taksativno navesti, zlasti zaradi različnosti in nenehnega razvoja pravil Unije, ki urejajo območje svobode, varnosti in pravice; kot primer pa je mogoče navesti, da bi nacionalno sodišče predlog za nujni postopek predhodnega odločanja lahko podalo bodisi kadar bi bil pravni položaj osebe, ki je zaprta ali ji je odvzeta prostost – kot je navedeno v četrtem odstavku člena 267 PDEU – odvisen od odgovora na zastavljeno vprašanje bodisi kadar bi bila v sporu glede roditeljske pravice ali varstva otrok pristojnost sodnika, ki v sporu odloča na podlagi prava Unije, odvisna od odgovora na vprašanje za predhodno odločanje.

Predlog za uporabo nujnega postopka predhodnega odločanja

38. Da bi Sodišče lahko hitro odločilo o tem, ali je treba uporabiti nujni postopek predhodnega odločanja, je treba v predlogu navesti pravne in dejanske okoliščine, ki kažejo na nujnost, in zlasti nevarnosti, ki bi pretile, če bi se o predlogu za sprejetje predhodnih odločb odločalo v rednem postopku.

39. Predložitveno sodišče kolikor mogoče jedrnato navede stališče glede odgovora na zastavljena vprašanja. Taka navedba omogoča hitrejši postopek, saj stranke in drugi udeleženci v postopku lažje zavzamejo stališče in Sodišče lažje sprejme odločitev.

40. Predlog za nujni postopek predhodnega odločanja mora biti podan v nedvoumni obliki, tako da je v sodnem tajništvu Sodišča mogoče nemudoma ugotoviti, da je za spis potrebna posebna obravnava. Zato se predložitvenemu sodišču predlaga, naj v predlogu navede člen 104b Poslovnika, in to na jasno vidnem mestu predložitvene odločbe (na primer v glavi dokumenta ali z ločenim pravnim aktom). Na tak predlog je lahko priročno opozorjeno z morebitnim spremnim dopisom predložitvenega sodišča.

41. Glede predložitvene odločbe je treba opozoriti, da je njena jedrnatost še toliko pomembnejša v primeru nujnosti, saj omogoči hitrejši postopek.

Izmenjave med Sodiščem, nacionalnim sodiščem in strankami

42. Nacionalna sodišča, ki podajo predlog za nujni postopek predhodnega odločanja, naj za to, da bi bilo omogočeno komuniciranje z nacionalnim sodiščem in s strankami pred tem sodiščem, navedejo elektronski naslov ali številko telefaksa, ki ju Sodišče lahko uporabi, pa tudi elektronske naslove ali številke telefaksov zastopnikov strank.

43. Predhodno se lahko Sodišču po elektronski pošti (ECJ Registry@curia.europa.eu) ali telefaksu (+352 43 37 66) pošlje prepis ali izvod podpisane predložitvene odločbe skupaj s predlogom za nujni postopek predhodnega odločanja. Predlog za sprejetje predhodne odločbe in predlog za nujni postopek je mogoče začeti obravnavati po prejemu takega prepisa. Izvirnik teh dokumentov je treba kljub temu čim prej poslati v sodno tajništvo Sodišča.

(2011/C 160/02)

Zadnja objava Sodišča Evropske unije v *Uradnem listu Evropske unije*

UL C 152, 21.5.2011

Prejšnje objave

UL C 145, 14.5.2011

UL C 139, 7.5.2011

UL C 130, 30.4.2011

UL C 120, 16.4.2011

UL C 113, 9.4.2011

UL C 103, 2.4.2011

Ti teksti so na voljo na:

EUR-Lex: http://eur-lex.europa.eu

V

(Objave)

SODNI POSTOPKI

SODIŠČE

Sodba Sodišča (drugi senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Portugalski republiki

(Zadeva C-20/09) [1]

(Neizpolnitev obveznosti države — Dopustnost tožbe — Prosti pretok kapitala — Člen 56 ES — Člen 40 Sporazuma EGP — Obveznice javnega dolga — Ugodnejše davčno obravnavanje — Utemeljitev — Boj proti davčni utaji — Boj proti davčnemu izogibanju)

(2011/C 160/03)

Jezik postopka: portugalščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: R. Lyal in A. Caeiros, zastopnika)

Tožena stranka: Portugalska republika (zastopniki: L. Inez Fernandes, C. Guerra Santos in J. Menezes Leitão, zastopniki)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Kršitev členov 56 ES in 40 EGP – Obveznice javnega dolga – Ugodnejše davčno obravnavanje obveznic, ki jih je izdala portugalska država

Izrek

1. *Republika portugalska s tem, da je v okviru posebne ureditve za popravek davka na premoženje, ki ni na portugalskem ozemlju na dan 31. decembra 2004 („regime excepcional de regularização tributária de elementos patrimoniais que não seencontrem no território português em 31 de Dezembro de 2004"), uvedene z zakonom št. 39-A/2005 z dne 29. julija 2005, določila ugodnejše davčno obravnavanje samo za obveznice javnega dolga, ki jih je izdala portugalska država, ni izpolnila obveznosti iz člena 56 ES in člena 40 Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992.*

2. *Portugalski republiki se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 82, 4.4.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Rechtbank van koophandel Brussel – Belgija) – Francesco Guarnieri & Cie proti Vandevelde Eddy VOF

(Zadeva C-291/09) [1]

(Prosti pretok blaga — Člen 34 PDEU — Cautio judicatum solvi — Družba monaškega prava — Člen 18, prvi odstavek, PDEU)

(2011/C 160/04)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Rechtbank van koophandel Brussel

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Francesco Guarnieri & Cie

Tožena stranka: Vandevelde Eddy VOF

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe - Rechtbank van Koophandel te Brussel - Razlaga členov 28 ES, 29 ES in 30 ES – *Cautio judicatum solvi* – Kršitev določb Skupnosti na področju prostega pretoka blaga?

Izrek

Člen 34 PDEU je treba razlagati tako, da ne nasprotuje zahtevi zakonodaje države članice, da mora tožeča stranka z monaškim državljanstvom, ki je pri civilnih sodiščih te države proti državljanu te države vložila tožbo, s katero predlaga plačilo računov, izdanih za dobavo blaga, ki je izenačeno z blagom Skupnosti, plačati cautio judicatum solvi, medtem ko taka zahteva ni določena za državljane te države članice.

[1] UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Sodišča (prvi senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Tribunalul Sibiu – Romunija) – Ioan Tatu proti Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului

(Zadeva C-402/09) [1]

(Notranji davki — Člen 110 PDEU — Okoljska dajatev za onesnaževanje, ki se plačuje pri prvi registraciji motornih vozil — Nevtralnost dajatve za uvožena rabljena motorna vozila in enakovrstna vozila, ki so že na nacionalnem trgu)

(2011/C 160/05)

Jezik postopka: romunščina

Predložitveno sodišče

Tribunalul Sibiu

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Ioan Tatu

Tožene stranke: Statul român prin Ministerul Finanțelor și Economiei, Direcția Generală a Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Finanțelor Publice Sibiu, Administrația Fondului pentru Mediu, Ministerul Mediului

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Tribunalul Sibiu – Registracija rabljenih vozil, ki so bila prej registrirana v drugih državah članicah – Nacionalna zakonodaja, ki določa, da se ob prvi registraciji teh vozil plača okoljska dajatev za onesnaževanje, medtem ko se ob novi registraciji rabljenih vozil, ki so že na nacionalnem trgu, ta dajatev ne plačuje – Skladnost nacionalne zakonodaje s členom 90 ES – Ovira za prosti pretok blaga

Izrek

Člen 110 PDEU je treba razlagati tako, da nasprotuje temu, da država članica uvede okoljsko dajatev na onesnaževanje, ki jo je treba plačati za motorna vozila ob prvi registraciji v tej državi članici, če ta davčni ukrep učinkuje tako, da v tej državi članici odvrača od uporabe rabljenih vozil, ki so bila kupljena v drugih državah članicah, ne da bi hkrati odvračal od nakupa rabljenih vozil, ki so enako stara in enako obrabljena, na nacionalnem trgu.

[1] UL C 24, 30.1.2010.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Republiki Finski

(Zadeva C-405/09) [1]

(Neizpolnitev obveznosti države — Lastna sredstva Unije — Postopek za izterjavo uvoznih ali izvoznih dajatev — Zamuda pri določitvi lastnih sredstev, ki se nanašajo na te dajatve)

(2011/C 160/06)

Jezik postopka: finščina

Stranke

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: A. Caeiros in M. Huttunen, zastopnika)

Tožena stranka: Republika Finska (zastopnika: A. Guimares-Purokoski in M. Pere, zastopnika)

Intervenient v podporo tožene stranke: Zvezna republika Nemčija (zastopnik: B. Klein, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti – Kršitev členov 2, 6 in od 9 do 11 uredb Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 155, stran 1) in (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000 o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti (UL L 130, str. 1), kakor tudi člena 220 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, stran 1) – Neupoštevanje rokov, predpisanih v primeru naknadne povrnitve v dobro in na račun lastnih sredstev Skupnosti

Izrek

1. *Republika Finska ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 2, 6 in od 9 do 11 uredb Sveta (EGS, Euratom) št. 1552/89 z dne 29. maja 1989 o izvajanju Sklepa 88/376/EGS, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, kot je bila spremenjena z Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1355/96 z dne 8. julija 1996 in Uredbo Sveta (ES, Euratom) št. 1150/2000 z dne 22. maja 2000, o izvajanju Sklepa št. 94/728/ES, Euratom o sistemu virov lastnih sredstev Skupnosti, kakor tudi člena 220 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti s tem, ko je uporabila upravni postopek, na podlagi katerega se lastna sredstva Evropske unije določijo šele po tem, ko je zavezancu za dajatve določen rok vsaj 14 dni, v katerem lahko poda svoje pripombe in s tem, ko ni upoštevala rokov za dobropis teh virov, zaradi česar je prišlo do odložitve njihovega plačila.*

2. *Republiki Finski se naloži plačilo stroškov.*

3. *Zvezna republika Nemčija nosi svoje stroške.*

(1) UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Sodišča (šesti senat) z dne 7. aprila 2011 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Hoge Raad der Nederlanden – Nizozemska) – Staatssecretaris van Financiën proti Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

(Zadeva C-153/10) (1)

(Uredba (EGS) št. 2913/92 — Carinski zakonik Skupnosti — Členi 12(2) in (5), 217(1) in 243 — Uredba (EGS) št. 2454/93 — Določbe o izvajanju Uredbe (EGS) št. 2913/92 — Člena 10 in 11 — Uvrstitev blaga — Zavezujoča tarifna informacija — Uveljavljanje s strani gospodarskega subjekta, ki ni imetnik, za enako blago — Navodila nacionalne carinske uprave — Legitimno pričakovanje)

(2011/C 160/07)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Staatssecretaris van Financiën

Tožena stranka: Sony Supply Chain Solutions (Europe) BV

Predmet

Predlog za sprejetje predhodne odločbe – Hoge Raad der Nederlanden – Razlaga členov 12(2) in (5), 217(1) in 243 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, str. 1) in člena 11 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe (EGS) št. 2913/92 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 253, str. 1) – Uvrstitev blaga – Pritožba zoper odločbo carinskih organov o uvrstitvi izdelka – Uveljavljanje zavezujoče tarifne informacije, ki so jo za podoben izdelek izdali carinski organi druge države članice, s strani pritožnika

Izrek

1. *Člen 12(2) Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti, kakor je bila spremenjena z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 82/97 z dne 19. decembra 1996, ter člena 10 in 11 Uredbe Komisije (EGS) št. 2454/93 z dne 2. julija 1993 o določbah za izvajanje Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 12/97 z dne 18. decembra 1996, je treba razlagati tako, da se deklarant, ki pri vlaganju carinskih deklaracij ravna v svojem imenu in za svoj račun, ne more sklicevati na zavezujočo tarifno informacijo, katere imetnik ni on sam, ampak z njim povezana družba, po naročilu katere je oddal te deklaracije.*

2. *Člena 12(2) in (5) in 217(1) Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, ter člen 11 Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 12/97, v povezavi s členom 243 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, je treba razlagati tako, da lahko zadevna stranka v postopku v zvezi z odmerjenimi carinami to odmero izpodbija tako, da kot dokaz predloži zavezujočo tarifno informacijo, ki je bila za enako blago izdana v drugi državi članici, ne da bi lahko zavezujoča tarifna informacija imela pravne učinke, ki se nanjo nanašajo. Nacionalno sodišče pa mora ugotoviti, ali upoštevna postopkovna pravila zadevne države članice določajo možnost predložitve takih dokazov.*

3. *Člen 12 Uredbe št. 2913/92, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 82/97, in člen 10(1) Uredbe št. 2454/93, kakor je bila spremenjena z Uredbo št. 12/97, je treba razlagati tako, da nacionalno navodilo, ki nacionalnim organom omogoča, da se za uvrstitev deklariranega blaga sklicujejo na zavezujočo tarifno informacijo, ki je bila za enako blago izdana tretjemu, pri uvozniku ne more ustvariti legitimnega pričakovanja glede sklicevanja na to navodilo.*

(1) UL C 179, 3.7.2010.

Sodba Sodišča (peti senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Velikemu vojvodstvu Luksemburg

(Zadeva C-305/10) (1)

(Neizpolnitev obveznosti države — Železniški promet — Direktiva 2005/47/ES — Pogoji uporabe za mobilne delavce, ki opravljajo interoperabilne čezmejne storitve v železniškem sektorju — Sporazum sektorskih socialnih partnerjev na evropski ravni — Opustitev prenosa v predpisanem roku)

(2011/C 160/08)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Peere in M. van Beek, zastopnika)

Tožena stranka: Veliko vojvodstvo Luksemburg (zastopnik: C. Schiltz, zastopnik)

Predmet

Tožba za izpolnitev obveznosti – Nesprejetje, v predpisanih rokih, zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2005/47/ES z dne 18. julija 2005 o Sporazumu med Skupnostjo Evropskih železnic (CER) in Evropsko Federacijo delavcev v prometu (ETF) o določenih vidikih delovnih pogojev mobilnih delavcev, ki opravljajo interoperabilne čezmejne storitve v železniškem sektorju (UL L 195, str. 15); oziroma neobvestitev o teh ukrepih

Izrek

1. *Veliko vojvodstvo Luksemburg je s tem, da v predpisanem roku ni sprejelo vseh zakonskih in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2005/47/ES z dne 18. julija 2005 o Sporazumu med Skupnostjo Evropskih železnic (CER) in Evropsko Federacijo delavcev v prometu (ETF) o določenih vidikih delovnih pogojev mobilnih delavcev, ki opravljajo interoperabilne čezmejne storitve v železniškem sektorju, kršilo obveznosti iz te direktive.*

2. *Velikemu vojvodstvu Luksemburg se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 234, 28.8.2010.

Sodba Sodišča (sedmi senat) z dne 7. aprila 2011 – Evropska komisija proti Irski

(Zadeva C-431/10) ([1])

(Neizpolnitev obveznosti države — Direktiva 2005/85/ES — Pravica do azila — Postopek za priznanje ali odvzem statusa begunca — Minimalni standardi — Nepopoln prenos v predpisanem roku t)

(2011/C 160/09)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Condou-Durande in A.-A. Gilly, zastopnika)

Tožena stranka: Irska (zastopnik: D. O'Hagan, zastopnik)

Predmet

Neizpolnitev obveznosti države – Nesprejetje predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah (UL L 326, str. 13), v predpisanem roku

Izrek

1. *Irska s tem, da v predpisanem roku ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca v državah članicah, ni izpolnila obveznosti iz člena 43 te direktive.*

2. *Irski se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 301, 6.11.2010.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 3. marca 2011 – M. J. Bakker proti Staatssecretaris van Financiën

(Zadeva C-106/11)

(2011/C 160/10)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: M. J. Bakker

*Tožena stranka:*Staatssecretaris van Financiën

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali se kolizijska pravila naslova II Uredbe (EGS) št. 1408/71 ([1]) uporabljajo s posledico, da je določeno, da se uporablja nizozemska zakonodaja in se zato v primeru, kakršen je ta, lahko odmerijo prispevki za nizozemska socialna zavarovanja, če je delavec, ki prebiva v Španiji in ima nizozemsko državljanstvo, zaposlen kot pomorščak pri delodajalcu s sedežem na Nizozemskem, dela pa na krovu plavajočih bagrov, ki zunaj ozemlja Skupnosti plujejo pod nizozemsko zastavo, čeprav zgolj na podlagi nizozemske nacionalne zakonodaje ni vključen v nizozemski sistem socialne varnosti, kar je posledica okoliščine, da ne prebiva na Nizozemskem?

2. Kako pomembno je pri tem to, da se pri izvajanju nizozemskih zavarovanj za delavce izvaja politika, v skladu s katero izvršilni organi v primerih, kakršen je obravnavani, ob sklicevanju na pravo Skupnosti obravnavajo pomorščake kot zavarovance?

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

Tožba, vložena 3. marca 2011 – Evropska komisija proti Češki republiki

(Zadeva C-109/11)

(2011/C 160/11)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: K. Walker in D. Triantafyllou, zastopnika)

Tožena stranka: Češka republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Češka republika s tem, ko je osebam, ki niso davčni zavezanci, dovolila, da postanejo člani skupine zavezancev za DDV, ni izpolnila svoje obveznosti iz členov 9 in 11 Direktive Sveta 2006/112/ES z dne 28. novembra 2006 o skupnem sistemu davka na dodano vrednost ([1]);

— Češki republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

V skladu s členom 9(1) Direktive 2006/112/EC je „davčni zavezanec“ vsaka oseba, ki kjerkoli neodvisno opravlja kakršno koli ekonomsko dejavnost, ne glede na namen ali rezultat te dejavnosti. Člen 11 te direktive določa, da lahko po posvetovanju s posvetovalnim odborom za davek na dodano vrednost vsaka država članica obravnava kot enega davčnega zavezanca osebe s sedežem na ozemlju te države članice, ki so kljub temu, da so pravno neodvisne, med seboj finančno, ekonomsko in organizacijsko tesno povezane.

Po mnenju Komisije Češka republika s tem, da je osebam, ki niso davčni zavezanci, dovolila, da postanejo člani skupine zavezancev za DDV iz člena 11 Direktive 2006/112/ES, ni izpolnila svojih obveznosti iz členov 9 in 11 Direktive 2006/112/ES.

([1]) UL 2006 L 347, str. 1.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) 4. marca 2011 – Minister van Financiën proti G. in 't Veld

(Zadeva C-110/11)

(2011/C 160/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitveno sodišče

Hoge Raad der Nederlanden

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Minister van Financiën

Tožena stranka: G. in 't Veld

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali se kolizijska pravila naslova II Uredbe (EGS) št. 1408/71 ([1]) uporabljajo s posledico, da je določeno, da se uporablja nizozemska zakonodaja in se zato v primeru, kakršen je ta, lahko odmerijo prispevki za nizozemska socialna zavarovanja, če je delavec, ki prebiva v Španiji in ima nizozemsko državljanstvo, zaposlen na podlagi nizozemskega delovnega prava kot pomorščak pri delodajalcu, ki ima sedež na Nizozemskem, svoje delo pa opravlja na krovu ladij, ki zunaj ozemlja Skupnosti plujejo pod zastavo Nizozemskih Antilov, čeprav zgolj na podlagi nizozemske nacionalne zakonodaje ni vključen v nizozemski sistem socialne varnosti, kar je posledica okoliščine, da ne prebiva na Nizozemskem?

2. Kako pomembno je pri tem to, da se pri izvajanju nizozemskih zavarovanj za delavce izvaja politika, v skladu s katero izvršilni organi v primerih, kakršen je obravnavani, ob sklicevanju na pravo Skupnosti obravnavajo pomorščake kot zavarovance?

3. Kako pomembno je pri tem to, da se dejavnosti občasno opravljajo v ozemeljskih vodah države članice ali v pristanišču, ki so na njenem ozemlju?

([1]) Uredba Sveta (EGS) št. 1408/71 z dne 14. junija 1971 o uporabi sistemov socialne varnosti za zaposlene osebe in njihove družinske člane, ki se gibljejo v Skupnosti (UL L 149, str. 2).

Tožba, vložena 8. marca 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-122/11)

(2011/C 160/13)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: V. Kreuschitz in G. Rozet, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predlog tožeče stranke

— ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da je šele 1. avgusta 2004 odpravila pogoj stalnega prebivališča, ki je nasprotoval indeksaciji pokojnin evropskih državljanov in državljanov EGP, ki stalno prebivajo izven države, ki je z Belgijo sklenila vzajemni sporazum, da ni odpravila diskriminacije teh državljanov, ki je v zvezi z njimi obstajala v obdobju pred 1. avgustom 2004, ter da jim je odvzela del njihove pokojnine, ni izpolnila obveznosti iz členov 4 in 7 Uredbe (ES) št.883/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o koordinaciji sistemov socialne varnosti [1] in členov 18 in 45 PDEU, v katerih je določeno načelo prepovedi diskriminacije na podlagi državljanstva;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija trdi, da na podlagi nacionalne ureditve obstaja diskriminacija glede na državljane drugih držav članic, ker morajo le zadnji izpolnjevati pogoj stalnega prebivališča na ozemlju države članice ali države, ki je z Belgijo sklenila vzajemni sporazum, da bi bili v obdobju do 1. avgusta 2004 upravičeni do indeksacije svojih pokojnin.

Komisija trdi tudi, da Uredba (ES) št. 883/2004 ne določa več pogoja stalnega prebivališča na ozemlju države članice, da bi se bilo mogoče sklicevati na načelo enakega obravnavanja. Osebe, za katere velja ta uredba, naj bi zato lahko zahtevale uporabo tega načela, čeprav stalno prebivajo v tretji državi. Država tako ne sme omejiti indeksacije pokojnin le na svoje državljane, ampak jo mora odobriti tudi upokojencem, ki stalno prebivajo v tretji državi.

Nazadnje, Komisija meni, da ni mogoče sprejeti razlogov, na katere se sklicujejo belgijski organi, in sicer legitimna pričakovanja, praktične težave in finančni vpliv, da bi utemeljila nemožnost retroaktivne uporabe spremenjene zakonodaje.

[1] UL L 166, str. 1, popravek UL L 200, str. 1, ki pa ne zadeva slovenske različice.

Tožba, vložena 25. marca 2011 – Evropska komisija proti Francoski republiki

(Zadeva C-145/11)

(2011/C 160/14)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnika: M. Šimerdová in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Francoska republika

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Francoska republika s tem, da je zavrnila validacijo dveh vlog za pridobitev dovoljenja za promet z zdravili za uporabo v veterinarski medicini, CT-Line 15 % Premix in CT-Line 15 % Oral Powder, v okviru decentraliziranega postopka iz Direktive 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini [1], ni izpolnila obveznosti iz členov 32 in 33 te direktive;

— Francoski republiki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija s to tožbo trdi, da zgoraj navedena Direktiva 2001/82/ES državi članici ne dopušča, da v okviru decentraliziranega postopka pravno in znanstveno presoja vlogo za pridobitev dovoljenja. Stopnja validacije naj bi služila le preverjanju, ali je predložena dokumentacija enaka v vseh državah članicah, ali je popolna in ali vključuje seznam zadevnih držav članic, v skladu s pogoji, navedenimi v členu 32(1) Direktive. Tožeča stranka tako toženi stranki očita, da je zavrnila vloge za pridobitev dovoljenja s tem, da se je sklicevala zlasti na razloge, povezane s sestavo zdravila in njegovo farmacevtsko obliko, na njegovo domnevno neskladnost z nacionalnim pravom in na morebitna tveganja za javno zdravje.

Komisija prav tako trdi, da so zadevne države članice na stopnji validacije z vlogo za pridobitev dovoljenja zavezane odobriti poročilo o oceni, ki ga predloži referenčna država članica, vsaj v skladu s členom 33 Direktive navesti morebitno resno tveganje za zdravje ljudi ali živali ali za okolje. Vendar naj francoski organi ne bi delovali po postopku iz tega člena.

[1] Direktiva 2001/82/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. novembra 2001 o zakoniku Skupnosti o zdravilih za uporabo v veterinarski medicini (UL L 311, str. 1).

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 25. marca 2011 vložilo Riigikohus (Republika Estonija) – AS Pimix (v likvidaciji) proti Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus in ministrstvu za kmetijstvo (Põllumajandusministeerium)

(Zadeva C-146/11)

(2011/C 160/15)

Jezik postopka: estonščina

Predložitveno sodišče

Riigikohus

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka in pritožnica: AS Pimix (v likvidaciji)

Toženi stranki in nasprotni stranki v pritožbenem postopku: Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus in ministrstvo za kmetijstvo (Põllumajandusministeerium)

Vprašanji za predhodno odločanje

1. Ali je treba določbo člena 288 Pogodbe o delovanju Evropske unije v povezavi s členom 58 Akta o pristopu ob upoštevanju sodne prakse Sodišča (sodbe z dne 11. decembra 2007 v zadevi Skoma-Lux, C-161/06, ZOdl., str. I-10841; z dne 4. junija 2009 v zadevi Balbiino, C-560/07, ZOdl., str. I-4447, in z dne 29. oktobra 2009 v zadevi Rakvere Lihakombinaat, C-140/08, ZOdl., str. I-10533) razlagati tako, da je od posameznika mogoče zahtevati, da izpolni obveznost, ki izhaja iz Uredbe Komisije (ES) št. 1972/2003 z dne 10. novembra 2003,

   a) kljub temu, da ta uredba 1. maja 2004 v Uradnem listu Evropske unije še ni bila objavljena v estonskem jeziku,

   b) in kljub temu, da zakonodajalec zadevne države članice v Uredbi določenega pojma kmetijskih proizvodov v aktu nacionalnega prava pojma ni ponovno opredelil, ampak se je omejil na sklicevanje na člen 4(5) navedene uredbe, ki ni bila pravilno objavljena,

   c) če je posameznik izpolnil eno od obveznosti, ki izhajajo iz te uredbe (prijavil je zalogo skladno s pravilno tarifno oznako), in tej obveznosti ni oporekal,

   d) in če mu je pristojni organ države članice odmeril dajatev na datum, ko je Uredba št. 1972/2003 v Uradnem listu Evropske unije že bila objavljena v estonskem jeziku?

2) Ali je mogoče iz člena 58 Akta o pristopu v povezavi s členom 297(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije ter iz uvodne izjave 3 in člena 4 Uredbe Komisije (ES) št. 1972/2003 z dne 10. novembra 2003 sklepati, da lahko država članica posamezniku odmeri dajatev na presežne zaloge, če Uredba Komisije (ES) št. 1972/2003 1. maja 2004 v Uradnem listu Evropske unije še ni bila objavljena v estonskem jeziku, vendar je bila ta uredba ob kasnejši odmeri dajatve s strani pristojnega organa države članice v Uradnem listu Evropske unije že objavljena v estonskem jeziku?

Tožba, vložena 28. marca 2011 – Evropska komisija proti Kraljevini Belgiji

(Zadeva C-150/11)

(2011/C 160/16)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija (zastopnik: O. Beynet in A. Marghelis, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Belgija

Predloga tožeče stranke

— Ugotovi naj se, da Kraljevina Belgija s tem, da poleg predložitve potrdila o registraciji zahteva predložitev potrdila o skladnosti vozila zaradi tehničnega pregleda pred registracijo vozila, ki je bilo pred tem registrirano v drugi državi članici, in s tem, da za vozila, ki so bila pred tem registrirana v drugi državi članici zahteva, da se pred njihovo registracijo opravi tehnični pregled, pri čemer ne upošteva rezultatov tehničnega pregleda opravljenega v drugi državi članici, ni izpolnila obveznosti iz Direktiva Sveta 1999/37/ES z dne 29. aprila 1999 o dokumentih za registracijo vozil ([1]) in člena 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

— Kraljevini Belgiji naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija v utemeljitev svoje tožbe navaja dva očitka, ki se nanašata na nespoštovanje člena 34 Pogodbe o delovanju Evropske unije in Direktive 1999/37 ES s strani nacionalne zakonodaje, s katero se, prvič, zahteva predložitev potrdila o skladnosti pred registracijo vozila, ki je bilo pred tem registrirano v drugi državi članici, in, drugič, ne priznava upoštevanje rezultatov tehničnega pregleda, ki je bil pred tem opravljen v tej drugi državi.

Komisija toženi stranki s prvim očitkom očita, da je splošno in sistematično določila obveznost tehničnega pregleda pred registracijo za vozila, ki so bila pred tem registrirana v drugi državi članici, ne da bi upoštevala morebitne preglede, ki so bili v teh državah članicah že opravljeni. Tak pregled lahko določene zainteresirane stranke odvrne od tega, da bi v Belgijo uvozili rabljena vozila, ki so bila pred tem registrirana v drugih državah članicah in tako pomeni omejitev prostega pretoka blaga, ki je prepovedana s členom 34 PDEU.

Komisija z drugim očitkom poudarja, da v skladu z nacionalno zakonodajo prošnji za registracijo ne more biti ugodeno brez potrdila o tehničnem pregledu, ki ga belgijski organi izdajo le pod pogojem predložitve potrdila o skladnosti supaj s potrdilom o registraciji, ki je bilo izdano v drugi državi članici. Taka zakonodaja je v nasprotju s členom 4 Direktive 1999/37/ES in odvzema pomen načelu priznavanja usklajenih potrdil o registraciji, ki jih izdajo druge države članice. Tak ukrep namreč – čeprav se brez razlik uporablja za vozila registrirana v Belgiji ali v drugi državi članici, v večji meri vpliva na rabljena vozila iz drugih držav članic, ker v večini držav članic potrdilo o skladnosti ne spremlja vozila.

([1]) UL L 138, str. 57.

SPLOŠNO SODIŠČE

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Far Eastern New Century proti Svetu

(Zadeva T-167/07) [1]

(Damping — Uvozi polietilena tereftalata s poreklom iz Tajvana — Določitev stopnje dampinga — Asimetrična metoda izračuna — Vzorec izvoznih cen, ki se razlikuje od kupca do kupca in po različnih obdobjih — Stopnja dampinga, katere dejanskega obsega simetrične metode izračuna ne morejo odražati — Obveznost obrazložitve)

(2011/C 160/17)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Far Eastern New Century Corp., prej Far Eastern Textile Ltd (Taipei, Tajvan) (zastopnik: P. De Baere, odvetnik)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopniki: J. P. Hix in B. Driessen, zastopnika, skupaj z G. Berrischem, odvetnikom)

Intervenient v podporo tožene stranke: Evropska komisija (zastopniki: sprva H. van Vliet in K. Talabér-Ritz, nato H. van Vliet in M. França, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti Uredbe (ES) št. 192/2007 z dne 22. februarja 2007 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določenega polietilen tereftalata s poreklom iz Indije, Indonezije, Malezije, Republike Koreje, Tajske in Tajvana po pregledu zaradi izteka ukrepov in delnega vmesnega pregleda v skladu s členom 11(2) in 11(3) Uredbe (ES) št. 384/96 (UL L 59, str. 1).

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Far Eastern New Century Corp. nosi svoje stroške in stroške Sveta Evropske unije.*

3. *Evropska komisija nosi svoje stroške.*

[1] UL C 170, 21.7.2007.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Visa Europe in Visa International Service proti Komisiji

(Zadeva T-461/07) [1]

(Konkurenca — Omejevalni sporazumi — Trg storitev v zvezi s pridobivanjem transakcij s plačilnimi karticami ali karticami z odloženim plačilom — Odločba, s katero je ugotovljena kršitev člena 81 ES — Omejitev konkurence — Potencialni konkurent — Globe — Olajševalne okoliščine — Razumni rok — Pravna varnost — Pravica do obrambe)

(2011/C 160/18)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Visa Europe Ltd (London, Združeno kraljestvo) in Visa International Service (Wilmington, Delaware, Združene države Amerike) (zastopniki: sprva S. Morris, QC, H. Davies in A. Howard, barristers, V. Davies in H. Masters, solicitors, nato S. Morris in P. Scott, solicitor, A. Howard, V. Davies in C. Thomas, solicitor)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: sprva F. Arbault, N. Khan in V. Bottka, nato N. Khan in V. Bottka)

Predmet

Primarno, predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije C(2007) 4471 konč. z dne 3. oktobra 2007 v zvezi s postopkom na podlagi člena 81 ES in člena 53 Sporazuma EGP (Zadeva COMP/D1/37.860 – Morgan Stanley/Visa International in Visa Europe) in, podredno, predlog za odpravo ali zmanjšanje globe, naložene tožečima strankama z navedeno odločbo.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Visa Europe Ltd in Visa International Service se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 51, 23.2.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 15. aprila 2011 – Češka republika proti Komisiji

(Zadeva T-465/08) [1]

(Program PHARE — „Obnovljiva sredstva", ki jih je prejela Češka republika — Povračilo plačanih zneskov — Odločba Komisije o povračilu s pobotom — Zakonska podlaga — Različni pravni redi — Pojem resnične in zapadle terjatve — Obveznost obrazložitve)

(2011/C 160/19)

Jezik postopka: češčina

Stranki

Tožeča stranka: Češka republika (zastopnik: M. Smolek, zastopnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: P. van Nuffel, F. Dintilhac in Z. Malůšková, zastopniki)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe Komisije Evropskih skupnosti z dne 7. avgusta 2008 o pobotu terjatev zneskov, ki jih je Češka republika dolgovala v okviru „obnovljivih sredstev" programa PHARE.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Češki republiki se naložilo plačilo stroškov.*

[1] UL C 327, 20.12.2008.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Lancôme proti UUNT Focus Magazin Verlag (ACNO FOCUS)

(Zadeva T-466/08) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti ACNO FOCUS — Prejšnja nacionalna besedna znamka FOCUS — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Resna in dejanska uporaba prejšnje znamke — Člen 43(2) in (3) Uredbe št. 40/94 (postal člen 42(2) in (3) Uredbe št. 207/2009))

(2011/C 160/20)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Lancôme parfums et beauté & Cie (Pariz, Francija) (zastopnika: A. von Mühlendahl in J. Pagenberg, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: G. Schneider, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Focus Magazin Verlag GmbH (München, Nemčija) (zastopnika: R. Schweizer in J. Berlinger, odvetnika)

Predmet

Pritožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 29. julija 2008 (zadeva R 1796/2007-1), ki se nanaša na postopke z ugovorom med Focus Magazin Verlag GmbH in Lancôme parfums et beauté & Cie.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Lancôme parfums et beauté & Cie nosi stroške.*

[1] UL C 6, 10.1.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Nemčija proti Komisiji

(Zadeva T-576/08) [1]

(Kmetijstvo — Skupna ureditev trgov — Razdeljevanje hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam — Uredba (ES) št. 983/2008 — Načrt za dodeljevanje sredstev državam članicam za proračunsko leto 2009 za program razdeljevanja — Zbiranje na trgu — Ničnostna tožba)

(2011/C 160/21)

Jezik postopka: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Zvezna republika Nemčija (zastopniki: sprva M. Lumma in B. Klein, nato M. Lumma, B. Klein, T. Henze in N. Graf Vitzthum, zastopniki)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: F. Erlbacher in A. Szmytkowska, zastopnika)

Intervenientka v podporo tožeče stranke: Kraljevina Švedska (zastopniki: A. Falk, K. Petkovska, S. Johannesson in A. Engman, zastopniki)

Intervenientke v podporo tožene stranke: Kraljevina Španija (zastopnik: B. Plaza Cruz, zastopnik); Francoska republika (zastopnika: G. de Bergues in B. Cabouat, zastopnika); Italijanska republika (zastopnika: sprva I. Bruni, zastopnik, nato P. Gentili, avvocato dello Stato) in Republika Poljska (zastopniki: sprva M. Dowgielewicz, nato M. Szpunar, in nazadnje M. Szpunar, B. Majczyna in M. Drwiecki, zastopniki)

Predmet

Predlog za razglasitev delne ničnosti Uredbe Komisije (ES) št. 983/2008 z dne 3. oktobra 2008 o sprejetju načrta za dodeljevanje sredstev državam članicam za dobavo hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam v Skupnosti za proračunsko leto 2009 (UL L 268, str. 3).

Izrek

1. *Člen 2 Uredbe Komisije (ES) št. 983/2008 z dne 3. oktobra 2008 o sprejetju načrta za dodeljevanje sredstev državam članicam za dobavo hrane iz intervencijskih zalog najbolj ogroženim osebam v Skupnosti za proračunsko leto 2009 in Priloga II k tej uredbi se razglasita za nična.*

2. *Razglasitev ničnosti člena 2 Uredbe št. 983/2008 in Priloge II k tej uredbi ne vpliva na veljavnost že opravljenih dodelitev sredstev.*

3. *Evropski komisiji se naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je priglasila Zvezna republika Nemčija.*

4. *Kraljevina Španija, Francoska republika, Italijanska republika, Republika Poljska in Kraljevina Švedska nosijo svoje stroške.*

([1]) UL C 55, 7.3.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – Nizozemska proti Komisiji

(Zadeva T-70/09) ([1])

(FEDER — Enotni programski dokument za regijo Groningen-Drenthe — Odločba o znižanju finančne pomoči in o naložitvi delnega vračila plačanih zneskov — Obveznost obrazložitve — Člen 23(1) in 24(1) in (2) Uredbe (EGS) št. 4253/88)

(2011/C 160/22)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Nizozemska (zastopnika: C. Wissels in M. Noort, zastopnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: W. Roels in A. Steiblytė, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti dela odločbe Komisije C(2008) 8355 z dne 11. decembra 2008 o znižanju finančne pomoči iz Evropskega sklada za regionalni razvoj, ki je bila podeljena v okviru enotnega programskega dokumenta v regiji Groningen-Drenthe – št. 97.07.13.003 v okviru Cilja 2 v skladu z odločbo Komisije C(1997) 1362 z dne 26. maja 1997.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Kraljevini Nizozemski se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 90, 18.4.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Tubesca proti UUNT – Tubos del Mediterráneo (T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A.)

(Zadeva T-98/09) ([1])

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti T TUMESA TUBOS DEL MEDITERRANEO S.A. — Prejšnja nacionalna besedna in prejšnja mednarodna figurativna znamka TUBESCA — Relativni razlog za zavrnitev — Neobstoj verjetnosti zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 160/23)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: Tubesca (Ailly-sur-Noye, Francija) (zastopnik: F. Greffe, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Tubos del Mediterráneo, SA (Sagunto, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 17. decembra 2008 (zadeva R 518/2008-4) v zvezi s postopkom z ugovorom med družbama Tubesca in Tubos del Mediterráneo, SA.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Tubesca se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 102, 1.5.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Deichmann proti UUNT (upodobitev traku v obliki kota s prekinjenima črtama)

(Zadeva T-202/09) (1)

(Znamka Skupnosti — Mednarodna registracija, v kateri je imenovana Evropska skupnost — Figurativna znamka, ki upodablja trak v obliki kota s prekinjenima črtama — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009))

(2011/C 160/24)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Deichmann SE, prej Heinrich Deichmann-Schuhe GmbH & Co. KG (Essen, Nemčija) (zastopnik: O. Rauscher, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Weberndörfer)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 3. aprila 2009 (R 224/2007-4) glede mednarodne registracije, v kateri je imenovana Evropska skupnost, v zvezi z figurativno znamko, ki upodablja trak v obliki kota s prekinjenima črtama.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Deichmann SE se naloži plačilo stroškov.*

(1) UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Alder Capital proti UUNT – Gimv Nederland (ALDER CAPITAL)

(Zadeva T-209/09) (1)

(„Znamka Skupnosti — Postopek za ugotovitev ničnosti — Besedna znamka Skupnosti ALDER CAPITAL — Prejšnji besedni znamki Beneluksa Halder in Halder Investments — Prejšnja besedna mednarodna znamka Halder — Absolutni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) in člen 52(1)(a) Uredbe (ES) št. 40/94 (postala člen 8(1)(b) in člen 53(1)(a) Uredbe (ES) št. 207/2009) — Resna uporaba znamke — Člen 15 Uredbe št. 40/94 (postal člen 15 Uredbe št. 207/2009)“)

(2011/C 160/25)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Alder Capital Ltd (Dublin, Irska) (zastopnika: A. von Mühlendahl in H. Hartwig, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: G. Schneider in R. Manea, zastopnika)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Gimv Nederland BV (Gravenhage, Nizozemska) (zastopnika: M. van de Braak in S. Beelaard, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. februarja 2009 (zadeva R 486/2008-2), ki se nanaša na postopek za ugotovitev ničnosti med družbama Halder Holdings BV in Alder Capital Ltd.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Alder Capital Ltd se naloži plačilo stroškov, vključno z nujnimi stroški, ki jih je Gimv Nederland BV priglasila za namen postopka pred odborom za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).*

(1) UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – United States Polo Association proti UUNT – Textiles CMG (U.S. POLO ASSN.)

(Zadeva T-228/09) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti U.S. POLO ASSN. — Prejšnja besedna znamka Skupnosti in prejšnja besedna nacionalna znamka POLO-POLO — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 40/94 (postal člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/26)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: United States Polo Association (Lexington, Kentucky, Združene države Amerike) (zastopniki: P. Goldenbaum, I. Rohr in T. Melchert, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Textiles CMG, SA (Onteniente, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. marca 2009 (zadeva R 886/2008-4) glede postopka z ugovorom med Textiles CMG, SA in United States Polo Association

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *United States Polo Association se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 180, 1.8.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Safariland proti UUNT – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR)

(Zadeva T-262/09) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava figurativne znamke Skupnosti FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR — Relativni razlog za zavrnitev — Člen 8(3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Izvršitev sodbe o razveljavitvi odločbe odborov za pritožbe UUNT s strani UUNT — Pravica do obrambe — Obveznost obrazložitve — Členi 63(2), 65(6), 75 in 76 Uredbe št. 207/2009)

(2011/C 160/27)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Safariland LLC, nekdanja Defense Technology Corporation of America (Jacksonville, Florida, Združene države) (zastopnika: R. Kunze in G. Würtenberger, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: DEF-TEC Defense Technology GmbH (Frankfurt na Majni, Nemčija) (Zastopnika: sprva H. Daniel in O. Haleen, nato O. Haleen, odvetnika)

Predmet

Tožba zoper odločbo četrtega odbora za pritožbe UUNT z dne 4. maja 2009 (zadeva R 493/2002-4 (II)), ki se nanaša na postopek z ugovorom med Defense Technology Corporation of America in DEF-TEC Defense Technology GmbH.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družba Safariland LLC nosi svoje stroške in stroške, ki sta jih priglasila Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT) in družba DEF-TEC Defense Technology GmbH.*

[1] UL C 205, 29.8.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. aprila 2011 – Fuller & Thaler Asset Management proti UUNT (BEHAVIOURAL INDEXING in BEHAVIOURAL INDEX)

(Združeni zadevi T-310/09 in T-383/09) [1]

(Znamka Skupnosti — Prijavi besednih znamk Skupnosti BEHAVIOURAL INDEXING in BEHAVIOURAL INDEX — Absolutni razlog za zavrnitev — Opisnost — Člen 7(1)(c) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/28)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Fuller & Thaler Asset Management, Inc. (San Mateo, Združene države) (zastopnik: S. Malynicz, barrister)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: D. Botis, zastopnik)

Predmet

V zadevi T-310/09, tožba zoper odločbo velikega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. aprila 2009 (zadeva R 323/2008-G), ki se nanaša na zahtevo za registracijo besednega znaka BEHAVIOURAL INDEXING kot znamke Skupnosti, in v zadevi T-383/09, tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. junija 2009 (zadeva R 138/2009-1), ki se nanaša na zahtevo za registracijo besednega znaka BEHAVIOURAL INDEX kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. *Zadevi T-310/09 in T-383/09 se združita za namene te sodbe.*

2. *Tožbi se zavrneta.*

3. *Družbi Fuller & Thaler Asset Management, Inc. se v zadevah T-310/09 in T-383/09 naloži plačilo njenih stroškov in stroškov, ki jih je priglasil Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (UUNT).*

([1]) UL C 244, 10.10.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida proti UUNT – Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA)

(Zadeva T-345/09) ([1])

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti PUERTA DE LABASTIDA — Prejšnja nacionalna besedna znamka CASTILLO DE LABASTIDA — Prejšnje besedne znamke Skupnosti CASTILLO LABASTIDA — Relativni razlog za zavrnitev — Resna uporaba prejšnje znamke — Člen 42(2) in (3) Uredbe (ES) št. 207/2009 — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe št. 207/2009)

(2011/C 160/29)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL (Autol, Španija) (zastopnika: J. Grimau Muñoz in J. Villamor Muguerza, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe, intervenientka v postopku pred Splošnim sodiščem: Unión de Cosecheros de Labastida, S. Coop. Ltda (Labastida, Španija) (Zastopniki: sprva P. López Ronda, G. Macias Bonilla, nato F. Brandolini Kujman, odvetnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo prvega odbora za pritožbe UUNT z dne 28. maja 2009 (zadeva R 1021/2008-1), v zvezi s postopkom z ugovorom med Unión de Cosecheros de Labastida, S. Coop. Ltda in družbo Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida, SL se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 256, 24.10.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Sociedad Agricola Requingua proti UUNT – Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (TORO DE PIEDRA)

(Zadeva T-358/09) ([1])

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti TORO DE PIEDRA — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti D. ORIGEN TORO — Relativni zavrnitveni razlog — Verjetnost zmede — Podobnost med znakoma — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št 207/2009 — Pravica do izjave — Obveznost obrazložitve — Člen 75 Uredbe št. 207/2009)

(2011/C 160/30)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeča stranka: Sociedad Agricola Requingua Ltda (Santiago, Čile) (zastopniki: E. Vorbuchner, C. Ley in M. Heidelberg, odvetniki)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnika: J. Crespo Carrillo in A. Folliard-Monguiral)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro (Toro, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 18. junija 2009 (zadeva: R 1117/2008-2) glede postopkaz ugovorom med, s katero je ta zavrnil pritožbo, ki je bila vložena zoper odločbo oddelka za Consejo Regulador de la Denominación de Origen Toro in Sociedad Agricola Requingua Ltda.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Sociedad Agricola Requingua Ltda se naloži plačilo stroškov.*

([1]) UL C 267, 7.11.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 14. aprila 2011 – TTNB proti UUNT – March Juan (Tila March)

(Zadeva T-433/09) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti Tila March — Prejšnja figurativna nacionalna znamka CARMEN MARCH — Relativni zavrnitveni razlog — Verjetnost zmede — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/31)

Jezik postopka: francoščina

Stranke

Tožeča stranka: TTNB (Pariz, Francija) (zastopnika: sprva J.-M. Moiroux, nato J.-M. Moiroux in C. Beudard, odvetnika)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe: Carmen March Juan (Madrid, Španija)

Predmet

Tožba zoper odločbo Drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 20. avgusta 2009 (zadeva R 1538/2008-2), glede postopka z ugovorom med Carmen March Juan in TTNB.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *TTNB se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 312, 19.12.2009.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Smart Technologies proti UUNT (WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH)

(Zadeva T-523/09) [1]

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/32)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Smart Technologies ULC (Calgary, Kanada) (zastopniki: M. Edenborough, QC, T. Elias, barrister, in R. Harrison, solicitor)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (UUNT) z dne 29. septembra 2009 (zadeva R 554/2009-2) glede prijave za registracijo besednega znaka WIR MACHEN DAS BESONDERE EINFACH kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Smart Technologies ULC se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 51, 27.2.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 12. aprila 2011 – Euro-Information proti UUNT (EURO AUTOMATIC PAYMENT)

(Zadeva T-28/10) [1]

(Znamka Skupnosti — Prijava besedne znamke Skupnosti EURO AUTOMATIC PAYMENT — Relativni razlog za zavrnitev — Opisni značaj — Člen 7(1)(c) Uredbe(ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/33)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Euro-Information – Européenne de traitement de l'information (Strasbourg, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 11. novembra 2009 (zadeva R 635/2009-2) o zahtevi za registracijo besednega znaka EURO AUTOMATIC PAYMENT kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Euro-Information – Européenne de traitement de l'information se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 80, 27.3.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Air France proti UUNT (prikaz paralelograma)

(Zadeva T-159/10) [1]

(Znamka Skupnosti — Prijava figurativne znamke Skupnosti v obliki paralelograma — Absolutni razlog za zavrnitev — Neobstoj razlikovalnega učinka — Člen 7(1)(b) Uredbe Sveta (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/34)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Société Air France (Roissy-en-France, Francija) (zastopnik: A. Grolée, odvetnica)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: A. Folliard-Monguiral, zastopnik)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 27. januarja 2010 (zadeva R 1018/2009-2) v zvezi z zahtevo za registracijo znaka v obliki paralelograma kot znamke Skupnosti.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Société Air France se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 161, 19.6.2010.

Sodba Splošnega sodišča z dne 13. aprila 2011 – Zitro IP proti UUNT – Show Ball Informática (BINGO SHOWALL)

(Zadeva T-179/10) [1]

(Znamka Skupnosti — Postopek z ugovorom — Prijava besedne znamke Skupnosti BINGO SHOWALL — Prejšnja figurativna znamka Skupnosti SHOW BALL — Relativni razlog za zavrnitev — Verjetnost zmede — Podobnost znakov — Člen 8(1)(b) Uredbe (ES) št. 207/2009)

(2011/C 160/35)

Jezik postopka: španščina

Stranke

Tožeča stranka: Zitro IP Sàrl (Luxembourg, Luksemburg) (zastopnik: A. Canela Giménez, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) (zastopnik: J. Crespo Carrillo, zastopnik)

Druga stranka pred odborom za pritožbe UUNT: Show Ball Informática Ltda (São Paulo, Brazilija)

Predmet

Tožba zoper odločbo drugega odbora za pritožbe UUNT z dne 9. februarja 2010 (zadeva R 666/2009-2), ki se nanaša na postopek z ugovorom med družbama Zitro IP Sàrl in Show Ball Informática Ltda.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *Družbi Zitro IP Sàrl se naloži plačilo stroškov.*

[1] UL C 161, 19.6.2010.

Sklep predsednika Splošnega sodišča z dne 18. marca 2011 – Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji

(Zadeva T-457/09 R)

(Začasna odredba — Odobritev državne pomoči za prestrukturiranje banke — Opustitev panoge kot nadomestilo — Nujnost — Tehtanje interesov)

(2011/C 160/36)

Jezik postopka: nemščina

Stranki

Tožeča stranka: Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband (Münster, Nemčija) (zastopnika: A. Rosenfeld in I. Liebach, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopniki: L. Flynn, B. Martenczuk in T. Maxian Rusche)

Predmet

Predlog za odlog izvršitve člena 2(1) Odločbe Komisije C(2009) 3900 konč. popr. z dne 12. maja 2009 v zadevi C-43/2008 (ex N 390/2008) o državni pomoči, ki jo Zvezna republika Nemčija želi zagotoviti za prestrukturiranje WestLB AG, v povezavi s točkami 5.4, 5.7 in 6.7 Priloge k tej odločbi ter v povezavi z Odločbo Komisije C(2010) 9525 konč. z dne 21. decembra 2010 v zadevah o državnih pomočeh MC 8/2009 in C-43/2009 – Nemčija – WestLB v delu, iz katerega izhaja obveznost končanja novih dejavnosti Westdeutsche Immobilien Bank AG do 15. februarja 2011.

Izrek

1. *Predlog za izdajo začasne odredbe se zavrne.*

2. *Sklep z dne 31. januarja 2011 v zadevi Westfälisch-Lippischer Sparkassen- und Giroverband proti Komisiji (T-457/09 R) se prekliče.*

3. *Predlogi za intervencijo Westdeutsche ImmobilienBank AG, Landschaftsverband Westfalen-Lippe, Landschaftsverband Rheinland, WestLB, dežele Severno Porenje-Vestfalija in Rheinischer Sparkassen- und Giroverband so postali brezpredmetni.*

4. *Odločitev o stroških se pridrži.*

Tožba, vložena 25. marca 2011 – Automobili Lamborghini proti UUNT – Miura Martínez (Miura)

(Zadeva T-191/11)

(2011/C 160/37)

Jezik, v katerem je bila tožba vložena: nemščina

Stranke

Tožeča stranka: Automobili Lamborghini Holding SpA (Sant'Agata Bolognese, Italija) (zastopnik: P. Kather, odvetnik)

Tožena stranka: Urad za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli)

Drugi stranki pred odborom za pritožbe: Eduardo Miura Martínez (Sevilla, Španija) in Antonio José Miura Martínez (Sevilla)

Predloga

Tožeča stranka predlaga, naj se

— odločba četrtega odbora za pritožbe Urada za usklajevanje na notranjem trgu (znamke in modeli) z dne 21. januarja 2011 v zadevi R 161/2010-4 razveljavi;

— toženi stranki naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Prijavitelj znamke Skupnosti: tožeča stranka

Zadevna znamka Skupnosti: figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „Miura" za proizvode in storitve iz razredov 12, 14, 18, 25 in 28

Imetnika znamk ali znakov, navajanih v postopku z ugovorom: Eduardo Miura Martínez in Antonio José Miura Martínez

Navajane znamke ali znaki: mednarodna in nacionalna figurativna znamka, ki vsebuje besedni element „MIURA", za proizvode in storitve iz razredov 12, 14, 24, 25 in 39, nacionalna besedna znamka „MIURA" za proizvode iz razredov 18 in 25 ter v gospodarskem prometu za vzrejo bikov uporabljano ime „MIURA"

Odločba oddelka za ugovore: delna ugoditev ugovoru

Odločba odbora za pritožbe: zavrnitev pritožbe

Navajani tožbeni razlogi: kršitev člena 42(2) Uredbe št. 207/2009 ([1]), ker intervenienta uporabe znamk, navajanih v postopku z ugovorom, nista uspela dokazati, kot tudi kršitev člena 75 Uredbe št. 207/2009, ker se tožeča stranka ni mogla izjaviti o bistvenih razlogih odločbe, ker ji utemeljitev ugovora ni bi bila vročena.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Skupnosti (UL L 78, str. 1).

Tožba, vložena 1. aprila 2011 – El-Materi proti Svetu

(Zadeva T-200/11)

(2011/C 160/38)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Fahd Mohamed Sakher Ben Mohamed El-Materi (Doha, Katar) (zastopniki: M. Lester, barrister in G. Martin, solicitor)

Tožena stranka: Svet Evropske unije

Predloga

— Izvedbeni Sklep Sveta 2011/79/SZVP z dne 4. februarja 2011 o izvajanju Sklepa 2011/72/SZVP o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL L 31, str. 40) in Uredba Sveta (EU) št. 101/2011 z dne 4. februarja 2011 o omejevalnih ukrepih zoper nekatere osebe, subjekte in organe glede na razmere v Tuniziji (UL L 31, str. 1) naj se v delu, v katerem se nanašata na tožečo stranko, razglasita za nična; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja pet tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na to, da merilo za uvrstitev tožeče stranke v Prilogo k Izvedbenemu Sklepu Sveta 2011/79/SZVP ni bilo izpolnjeno, ker

   — bi bila edina dovoljena podlaga za uvrstitev tožeče stranke v navedeno Prilogo, če bi izpolnila merilo, določeno v členu 1 Sklepa Sveta 2011/72/SZVP ([1]), če bi torej spadala med osebe, „ki so odgovorne za nezakonito prisvojitev državnih sredstev Tunizije", ali med z njimi povezane osebe, saj je v uvodni izjavi 2 navedeno, da so te osebe „prebivalce te države prikrajšale za prednosti trajnostnega razvoja gospodarstva in družbe ter oslabile razvoj demokracije v tej državi".

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet kršil pravico tožeče stranke do obrambe in njeno pravico do učinkovitega sodnega varstva, saj:

— omejevalni ukrepi ne določajo nikakršnega postopka za seznanitev tožeče stranke z dokazi, na podlagi katerih je bila sprejeta odločitev o zamrznitvi njenih sredstev, ali postopka, v katerem bi tožeča stranka lahko učinkovito podala izjavo glede teh dokazov;

— obrazložitev, navedena v izpodbijanih ukrepih, vsebuje splošno, nepodprto in nedoločno navedbo o sodni preiskavi;

— Svet ni navedel zadostnih informacij, da bi tožeča stranka lahko v odgovoru učinkovito izrazila svoje mnenje, zaradi česar Sodišče ne more ugotoviti, ali sta bili odločitev in presoja Sveta utemeljeni in ali sta temeljili na prepričljivih dokazih.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na to, da Svet ni navedel zadostnih dokazov za vključitev tožeče stranke v izpodbijane ukrepe, s čimer je kršil obveznost jasno navesti dejanske in posebne razloge, ki upravičujejo njegovo odločitev, vključno s posebnimi posamičnimi razlogi, na podlagi katerih je ugotovil, da je tožeča stranka odgovorna za nezakonito prisvojitev državnih sredstev Tunizije.

4. Četrti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet neutemeljeno in nesorazmerno kršil lastninsko pravico tožeče stranke in pravico do svobodne gospodarske pobude, saj:

— imajo ukrepi zamrznitve sredstev pomemben in dolgoročen vpliv na njene temeljne pravice;

— se neupravičeno uporabljajo v zvezi s tožečo stranko; in

— Svet ni dokazal, da je popolna zamrznitev sredstev najmanj omejujoče sredstvo za dosego tega namena, niti da je zelo velika škoda, ki je nastala tožeči stranki, upravičena in sorazmerna.

5. Peti tožbeni razlog se nanaša na to, da je Svet storil očitno napako pri presoji z odločitvijo, da te omejevalne ukrepe uporabi za tožečo stranko, saj Svet očitno ni opravil nobene presoje v zvezi s tožečo stranko, ali je, če je bila taka presoja opravljena, napačno ugotovil, da je tožečo stranko upravičeno vključiti v omejevalne ukrepe.

([1]) Sklep Sveta 2011/72/SZVP z dne 31. januarja 2011 o omejevalnih ukrepih proti nekaterim osebam in subjektom ob upoštevanju razmer v Tuniziji (UL L 28, str. 62).

Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Si.mobil proti Komisiji

(Zadeva T-201/11)

(2011/C 160/39)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: Si.mobil telekomunikacijske storitve d.d. (Ljubljana, Republika Slovenija) (zastopnika: P. Alexiadis in E. Sependa, Solicitors)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

— Sklep Evropske komisije št. C(2011) 355 konč. z dne 24. januarja 2011 v zadevi št. COMP/39.707 Si.mobil proti Mobitelu naj se razglasi za ničnega; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeča stranka s to tožbo na podlagi člena 263 PDEU predlaga razglasitev ničnosti Sklepa Evropske komisije št. C(2011) 355 konč. z dne 24. januarja 2011 v zadevi št. COMP/39.707 Si.mobil proti Mobitelu, s katerim je bila zavrnjena njena pritožba, ki jo je na podlagi člena 102 PDEU vložila 14. avgusta 2009 zaradi domnevnih zlorab družbe Mobitel na več maloprodajnih in veleprodajnih trgih mobilne telefonije.

Tožeča stranka v oporo tožbi podaja dva tožbena razloga.

1. S prvim tožbenim razlogom trdi, da je Komisija očitno napačno uporabila pravila o razdelitvi pristojnosti iz Uredbe Sveta (ES) št. 1/2003 ([1]) in iz Obvestila Komisije o sodelovanju v okviru mreže organov, pristojnih za konkurenco (UL 2004 C 101, str. 43), saj:

— Komisija s tem, da je sprejela izpodbijano odločbo, ni zagotovila učinkovite uporabe prava Evropske unije, s čimer ni upoštevala temeljnih zahtev javnega reda, na katerih temelji Uredba Sveta (ES) št. 1/2003, ter pravil, ki jih je sama sprejela in ki jih vsebujeta Obvestilo Komisije o sodelovanju v okviru mreže organov, pristojnih za konkurenco, in upoštevna sodna praksa;

— Komisija ni izpolnila svojih obveznosti iz Obvestila o sodelovanju v okviru mreže organov, pristojnih za konkurenco, ker ni posredovala, ko je „nacionalni organ, pristojen za konkurenco, neupravičeno zavlačeval postopke“, saj je rok dveh let, določen v slovenskem pravu, potekel, nacionalni organ, pristojen za konkurenco, pa ni poslal niti končnega obvestila o ugotovitvah o možnih kršitvah. Komisija naj prav tako ne bi upoštevala dokazov, ki prepričljivo kažejo na to, da je „najprimernejši“ organ za odločanje o zadevnem sporu. V teh okoliščinah je zelo malo verjetno, da je slovenski organ, pristojen za konkurenco, „sposoben ustaviti kršitev“ na razumen način in pravočasno. V obravnavanem primeru pa je jasno, da „Komisija lahko učinkoviteje izvaja določbe Skupnosti […]“.

2. Z drugim tožbenim razlogom se zatrjuje, da je Komisija očitno napačno uporabila test tehtanja iz sodne prakse v zadevi Automec ([2]), saj:

— tožeča stranka meni, da diskrecijska pravica Komisije na podlagi sodbe Automec, da se odloči, ali bo pristojna, ni absolutna. Tožeča stranka je glede tega predložila obsežne dokaze, ki kažejo, da obstaja „interes Skupnosti“ za to, da Komisija odloča o predlogih družbe Si.mobil, česar pa Komisija neupravičeno ni upoštevala. Komisija poleg tega ni upoštevala svojih Navodil glede prednostnih nalog izvrševanja Komisije pri uporabi člena 82 Pogodbe ES za izključevalna ravnanja, s katerimi prevladujoča podjetja zlorabljajo svoj položaj (UL C 45, str. 7), saj mora biti obravnavanje obeh vrst kršitev konkurenčnega prava (zbijanje marž in plenilske cene), ki zadevata tožečo stranko, v skladu z zgoraj navedenim dokumentom prednostna naloga Komisije, obstaja pa tudi vse večji interes, da se pojasni, kako Komisija ta načela uporablja, zlasti v sektorju mobilne telefonije, glede katerega še ni ustaljene sodne prakse.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 1/2003 z dne 16. decembra 2002 o izvajanju pravil konkurence iz členov 81 in 82 Pogodbe (UL 2003 L 1, str. 1).
([2]) Sodba z dne 18. septembra 1992 v zadevi Automec proti Komisiji (T-24/90, Recueil, str. II-2223).

Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Aeroporia Aigaiou Aeroporiki in Marfin Investment Group Symmetochon proti Komisiji

(Zadeva T-202/11)

(2011/C 160/40)

Jezik postopka: angleščina

Stranke

Tožeči stranki: Aeroporia Aigaiou Aeroporiki AE (Atene, Grčija) in Marfin Investment Group Symmetochon AE (Atene, Grčija) (zastopniki: A. Ryan, Solicitor, G. Bushell, Solicitor, P. Stamou in I. Dryllerakis, odvetnika)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predloga

— Sklep Evropske komisije št. C(2011) 316 z dne 26. januarja 2011 v zadevi COMP/M.5830, s katerim je bila za nezdružljivo s skupnim trgom razglašena predlagana koncentracija družb Aegean Airlines S.A., na eni strani, ter Olympic Air S.A., Olympic Handling S.A. in Olympic Engineering S.A., na drugi strani, na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 ([1]), naj se razglasi za ničen; in

— toženi stranki naj se naloži plačilo stroškov postopka.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Tožeči stranki v utemeljitev tožbe navajata šest tožbenih razlogov.

1. Prvi tožbeni razlog: bistvena kršitev postopka in/ali očitna napaka pri presoji glede opredelitve trga samo za časovno občutljive letalske potnike, saj:

— Komisija kot osnovo za opredelitev trga za časovno občutljive potnike uporablja donosnost ali upravljanje prihodkov, kar v upravnem postopku ni bilo nikoli obravnavano, in

— Sklep ne more temeljiti na trgu, ki zajema samo časovno občutljive letalske potnike, saj tega ni mogoče utemeljiti s prevladujočo ekonomsko miselnostjo in je v nasprotju z dokumenti iz spisa Komisije.

2. Drugi tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji glede ugotovitve, da trajekti izvajajo le „omejen konkurenčni pritisk“ na zračni prevoz na osmih progah, saj:

— so dokazi, ki jih Evropska komisija navaja v podporo svojih ugotovitev, zelo selektivni, kršijo vsa pravila o dokazovanju in ne vsebujejo nobenega izkustvenega ali raziskovalnega dela. Poleg tega ti dokazi, če se jih presoja objektivno, dejansko utemeljujejo nasproten sklep, in sicer, da izvajajo trajekti pravi konkurenčni pritisk na časovno neobčutljive in/ali vse potnike na teh osmih progah.

3. Tretji tožbeni razlog: pomanjkljiva obrazložitev in/ali napačna uporaba prava in/ali očitna napaka pri presoji glede ugotovitve, da bi odprava tesnega konkurenčnega odnosa med družbama Aegean in Olympic povzročila veliko oviranje učinkovite konkurence, saj:

— Sklep ne navaja, v čem natančno naj bi bila podana škoda; in

— Komisija ni predložila doslednih in prepričljivih dokazov o tem, da potniki ene od tožečih strank ne bi prešli na trajektni prevoz, če bi se cena letalskih vozovnic dvignila za od 5 do 10 %, to pa bi bilo upoštevno vprašanje.

4. Četrti tožbeni razlog: očitna napaka pri presoji in/ali napačna uporaba prava pri ugotovitvi, da obstajajo ovire za vstop, zaradi katerih je vstop po združitvi malo verjeten, saj je:

— Komisija uporabila napačno pravno merilo, ki zahteva določne in utemeljene pred-združitvene vstopne načrte in ki ga je nemogoče izpolniti;

— Komisija na podlagi zelo selektivnih dokazov pomanjkljivo presodila dejansko stanje in v celoti opustila izvedbo skrbne preiskave.

5. Peti tožbeni razlog: bistvene kršitve postopka in/ali očitna napaka pri presoji glede analize nasprotnih dejstev, saj:

— temeljijo ugotovitve iz Sklepa glede nasprotnih dejstev, ki jih je podala družba Aegean, v celoti na kršitvi pravice tožečih strank do obrambe. Komisija kljub obsežnim navedbam tožečih strank v upravnem postopku ni obravnavala nasprotnih dejstev, ki jih je podala družba Aegean, in je svoja stališča prvič utemeljila šele v Sklepu. Poleg tega je presoja Komisije napačna, saj temelji zgolj na *ex post* analizi;

— se je Komisija pri analizi glede nasprotnih dejstev, ki jih je podala družba Olympic, omejila na kritiko modela, ki ga je predstavila družba Marfin, in ni izvedla pravilne *ex ante* presoje predvsem zato, ker ni obravnavala ničesar v obsegu, ki bi presegal poletno sezono 2011 IATA. Poleg tega so njeni sklepi zgolj ugibanja, ki ne temeljijo na nobenih podatkih.

6. Šesti tožbeni razlog: kršitev temeljnih pravic tožečih strank, saj:

— v upravnem postopku pred Komisijo niso bila izpolnjena merila pravičnega upravnega postopka, kot sta pravica do poštenega sojenja iz člena 6(1) Evropske konvencije o človekovih pravicah in dolžnost dobrega upravljanja iz člena 41 Listine o temeljnih pravicah. Komisija ni izpolnila svoje dolžnosti skrbne preiskave, s čimer je dokazno breme dejansko prevalila na tožeči stranki.

([1]) Uredba Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL 2004 L 24, str. 1).

Tožba, vložena 4. aprila 2011 – Španija proti Komisiji

(Zadeva T-204/11)

(2011/C 160/41)

Jezik postopka: španščina

Stranki

Tožeča stranka: Kraljevina Španija (zastopnik: M. Muñoz Pérez)

Tožena stranka: Evropska komisija

Predlogi

Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:

— Uredbo Komisije (EU) št. 15/2011 z dne 10. januarja 2011 o spremembi Uredbe (ES) št. 2074/2005 glede priznanih preskusnih metod za odkrivanje morskih biotoksinov v živih školjkah razglasi za nično, in

— Komisiji naloži plačilo stroškov.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Komisija je z izpodbijano uredbo odločila, da kot referenčno metodo za odkrivanje lipofilnih morskih toksinov uvede tekočinsko kromatografijo - masno spektrometrijo (LC-MS/MS) in z njo zamenja metodo bioloških poskusov na miših.

Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja tri tožbene razloge.

1. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 168 PDEU in načela sorazmernosti, ki bi ga morale institucije Unije spoštovati pri sprejemanju svojih odločitev.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da nova referenčna metoda za odkrivanje lipofilnih toksinov ni bolj koristna za varovanje javnega zdravja kot biološki poskus na miših.

2. Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela sorazmernosti.

— Tožeča stranka v zvezi s tem navaja, da Komisija pri sprejetju odločitve, da bo biološki poskus na miših zamenjala z LC-MS/MS kot referenčno metodo za odkrivanje lipofilnih toksinov, ni presodila vseh pomembnih dejstev in okoliščin v zvezi z dejanskim stanjem, ki ga je želela pravno urediti, saj ni upoštevala gospodarskega vpliva, ki bi ga imela navedena zamenjava na prizadeti proizvodni sektor.

3. Tretji tožbeni razlog se nanaša na nepoznavanje načela zaupanja v pravo.

— Po mnenju države tožnice so proizvajalci živih školjk lahko zaupali, da Komisija ne bo pristala na zamenjavo bioloških poskusov na miših kot referenčne metode za odkrivanje lipofilnih toksinov, dokler ne bodo izpolnjene predpostavke iz točke 4, črke B, poglavja III, Priloge III izvirne različice Uredbe št. 2074/2005.

SODIŠČE ZA USLUŽBENCE EVROPSKE UNIJE

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 24. marca 2011 – Canga Fano proti Svetu

(Zadeva F-104/09) [1]

(Javni uslužbenci — Uradniki — Napredovanje — Napredovalno obdobje 2009 — Odločba o nenapredovanju — Primerjalna ocena uspešnosti — Očitna napaka pri presoji — Ničnostna tožba — Odškodninska tožba)

(2011/C 160/42)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Diego Canga Fano (Bruselj, Belgija) (zastopnika: S. Rodrigues in C. Bernard-Glanz, odvetnika)

Tožena stranka: Svet Evropske unije (zastopnika: M. Bauer in K. Zieleśkiewicz, zastopnika)

Predmet

Razglasitev ničnosti odločbe tožene stranke, da se tožeče stranke ne uvrsti na seznam uradnikov, ki v napredovalnem obdobju 2009 napredujejo v naziv AD 13.

Izrek

1. *Tožba se zavrne.*

2. *D. Canga Fano nosi vse stroške.*

[1] UL C 37, 13.2.2010, str. 51.

Sodba Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 13. aprila 2011 – Vakalis proti Komisiji

(Zadeva F-38/10) [1]

(Javni uslužbenci — Uradniki — Pokojnina — Prenos v Grčiji pridobljenih pokojninskih pravic v pokojninski sistem uradnikov Unije — Izračun pravic — Ugovor nezakonitosti SDI členov 11 in 12 priloge VIII Statuta — Načelo enakosti obravnavanja — Načelo nevtralnosti eura)

(2011/C 160/43)

Jezik postopka: francoščina

Stranki

Tožeča stranka: Ioannis Vakalis (Luvinate, Italija) (zastopnik: S. Pappas, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: D. Martin in J. Baquero Cruz, zastopnika)

Predmet

Predlog za razglasitev ničnosti odločbe Urada za upravljanje in izplačevanje posameznih dajatev o določitvi pokojninskih pravic tožeče stranke v okviru njihovega prenosa v sistem Unije.

Izrek

1. *Tožba se kot deloma nedopustna in kot deloma neutemeljena zavrne.*

2. *Evropska komisija poleg svojih stroškov nosi polovico stroškov I. Vakalisa.*

3. *I. Vakalis nosi polovico svojih stroškov.*

[1] UL C 209, 31.7.2010, str. 54.

Sklep Sodišča za uslužbence (prvi senat) z dne 4. aprila 2011 – AO proti Komisiji

(Zadeva F-45/10) [1]

(Javni uslužbenci — Uradniki — Disciplinska sankcija — Odstavitev — Člen 35(1)(d) in (2)(a) Poslovnika — Delno nedopustna in delno očitno neutemeljena tožba)

(2011/C 160/44)

Jezik postopka: angleščina

Stranki

Tožeča stranka: AO (Bruselj, Belgija) (zastopnik: M. Schober, odvetnik)

Tožena stranka: Evropska komisija (zastopnika: J. Currall in J. Baquero Cruz, zastopnika)

Predmet

Prvič, predlog za razglasitev ničnosti Odločbe Komisije CMS 07/046 o odstavitvi tožeče stranke brez znižanja pokojnine z učinkom od 15. avgusta 2009 in za razglasitev ničnosti vseh odločb, sprejetih zoper tožečo stranko v obdobju od septembra 2003 do njene odstavitve, ter, drugič, odškodninski zahtevek.

Izrek

1. *Tožba se zavrne kot delno očitno nedopustna in delno očitno neutemeljena.*

2. *Tožeča stranka nosi vse stroške.*

(1) UL C 221, 14.8.2010, str. 60.

Sklep Sodišča za uslužbence z dne 31. marca 2011 – M proti Evropski agenciji za zdravila (EMEA)

(Zadeva F-23/07 RENV-RX) (1)

(2011/C 160/45)

Jezik postopka: francoščina

Predsednik prvega senata je odredil izbris zadeve zaradi mirne rešitve spora.

(1) UL C 117, 26.5.2007, str. 35.

Cena naročnine 2011 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 100 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	770 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	400 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	300 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaji	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (http://eur-lex.europa.eu) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče http://europa.eu

Urad za publikacije Evropske unije
2985 Luxembourg
LUKSEMBURG

SL